

РЕШЕНИЕ

№ 6801

гр. С., 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 153 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ Н. ЧАКЪРОВ

при участието на секретаря НЕЛИ М. ШАРКОВА
като разглежда докладваното от НИКОЛАЙ Н. ЧАКЪРОВ Гражданско дело № 20221110156860 по описа за 2022 година

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни иски по чл. 432, ал. 1 КЗ и по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата 9 303,20 лв. /след допуснато увеличение на главния иск по реда на чл. 214 ГПК/, представляваща незаплатена част от дължимо обезщетение за претърпени от ищеца имуществени вреди от настъпило на 18.08.2020 г. в гр. С. ПТП, както и на сумата 635,82 лв. мораторна лихва за периода 18.09.2020 г. – 20.10.2022 г. Претендира се и законната лихва върху главницата от датата на предявяване на иска, както и разноски.

Ищецът твърди на 18.08.2020 г. в гр. С. да е настъпило ПТП между л. а. Н., с рег. № . и л. а. Ф., с рег. № . да е претърпял ПТП, причинено от виновно противоправно поведение на водача на л. а. Ф., с рег. № ., от което претърпял имуществени вреди – тотална щета на л. а. Н., с рег. № ., в общ размер на 16 400 лв., от която приспаднал 1 200 лв. от продажба на запазените части. Твърди, че след като уведомил ответника, който е застраховател по гражданската отговорност на виновния водач, последният му изплатил обезщетение в размер на 8 360,80 лв., което поражда правния му интерес от предявяване на настоящата претенция за остатъка.

Ответникът е депозирал отговор, в който оспорва иска. Не оспорва да е застраховал гражданската отговорност на л. а. Ф., с рег. № ., но твърди, че

водачът на л. а. Н., с рег. № . е допринесъл за настъпване на процесното ПТП. Счита, че платената от него сума – 8 360,80 лв. покрива изцяло размера на щетата. Оспорва да е изпаднал в забава, тъй като ищецът не е представил доказателства за дерегистрация на л. а. Н., с рег. № .. Претендира разноски.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и след преценка на доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

За основателността на прекия иск в тежест на ищеца е да докаже, че в причинна връзка от противоправно деяние на лице, чиято гражданска отговорност към датата на деянието е застрахована при ответника, е претърпял вреди, както и какъв е техният действителен размер.

В тежест на ответника е да докаже положителния факт на плащане на обезщетението, както и възражението си за съпричиняване.

Доколкото страните не спорят относно част от правопораждащите отговорността на ответника факти – претърпени от ищеца имуществени вреди по собствения му л.а. Н., с рег. № ., които са в причинна връзка с противоправното поведение на лице, чиято гражданска отговорност е покрита от ответника, с оглед на което ищецът е поканил ответника извънсъдебно да му заплати застрахователно обезщетение за тези вреди, съдът счита тези обстоятелства за безспорни по делото. Те се потвърждават и от приетите по делото протокол от ПТП на 18.08.2020 г. и съдебно-автотехническа експертиза, както и от обстоятелството, че ответникът е погасил претенцията на ищеца преди предявяване на иска до размера 8 360,80 лв., което представлява извънсъдебно признание на вземането до този размер.

С оглед възраженията на ответника спорен е въпросът относно размера на отговорността, поради което и ищецът следва да докаже размера на вредите.

Това налага съдът да обсъди доказателствата относно фактите, които имат значение за размера на отговорността на ответника, а именно какъв е размерът на вредите и респективно налице ли е съпричиняване, с оглед изричното възражение на ответника.

Обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието, като застрахователната сума не може да надвишава действителната /при пълна обезвреда/ или възстановителната /при частична

обезвреда/ стойност на имуществото. За действителна се смята стойността, срещу която вместо увреденото имущество може да се купи друго със същото качество, а за възстановителна стойност се смята цената за възстановяване на имуществото от същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Според съдебната практика, обективирана в решение №./08.07.2010 г. по гр.д. № ./2009 г., I т.о., при съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователно обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие - деликвентът/застрахователят дължи обезщетение за действителните вреди без да се отчита овехтяване. В случая към датата на ПТП л.а. Н., с рег. № . е бил на 2 години, 4 месеца и 15 дни, с оглед на което е следвало да се отремонтира от официалния сервиз за марката. Според заключението по автотехническата експертиза стойността на щетите по увредения автомобил по пазарни цени на официалния сервиз за марката и на оригинални части към датата на настъпване на процесното ПТП възлиза на 13 411,08 лв., а неговата действителна стойност към същия момент е била 18 864 лв., т.е. не е било икономически целесъобразно неговото отремонтиране. Следователно обезщетението следва да е равно на стойността, срещу която вместо увреденото имущество може да се купи друго със същото качество, а именно 18 864 лв., като в случая не следва да се отчитат запазените части от автомобила, тъй като отговорността на ответника произтича от задължителна застраховка „гражданска отговорност“, която е функционално обусловена от деликтната, а не от имуществена застраховка „каска“. Ответникът е заплатил обезщетение в размер на 8 360,80 лв., като е останал задължен за сумата 10 503,20 лв. Искът е предявен за сумата 9 303,20 лв., с оглед на което е изцяло основателен.

Възражението на ответника за съпричиняване е неоснователно, като от една страна същото е бланкетно, без да се сочи, с какво водачът на л.а. Н., с рег. № . е допринесъл за настъпване на процесното ПТП, а от друга съгласно заключението на вещото лице от техническа гледна точка причината за настъпване на процесното ПТП е единствено поведението на водача на застрахования при ответника л. а. Ф., с рег. № ..

Второто възражение на ответника, че съдът не се е съобразил с изискването, произтичащо от чл. 390 КЗ, касае забавата за плащане на

главния дълг. Съгласно чл. 390, ал. 1 КЗ при изплащане на тотална щета на МПС, регистрирано в Р. Б., застрахователят изисква представяне на удостоверение от компетентните органи за прекратяване на регистрацията на МПС, в което да е отбелязано, че горното е поради тотална щета. Изпълнението респ. неизпълнението на задължението за дерегистрация и представянето пред застрахователя на доказателство, че това е сторено има значение единствено и само за определяне началния срок на забавата, на момента, от който застрахователят изпада в забава за плащане на обезщетението, но не и за основателността на претенцията за застрахователното обезщетение. Непредставянето на такова удостоверение води до неоснователност на претенцията за изплащане на лихва, на обезщетение за забава по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, но не води до неоснователност на претенцията за застрахователно обезщетение. Спазването на изискването по чл. 390, ал. 1 КЗ не е условие за установяването на задължението на застрахователя по съдебен ред, а само предпоставка за определяне момента на изпадане на забава от страна на застрахователя за изплащане на това обезщетение. В този смисъл е и константната практика на ВКС изразена в редица съдебни актове по чл. 193, ал. 3 КЗ (отм.); , но приложима и към настоящата уредба, тъй-като същата е идентична и съответстваща на разпоредбата по чл. 390 КЗ – решение № 44 от 02.06.2015 г. на ВКС по търг. дело № 775/2014 г. 1-во т. о. на ТК, Решение № 59 от 12.06.2015 г. на ВКС по търг. дело № 1256/2014 г., 11-ро т. о. на ТК и др.

В настоящия случай доказателства за прекратяване на регистрацията на л.а. Н., с рег. № . не са представени, а и липсва твърдение от страна на ищеца за такова прекратяване. Поради това обезщетение за забава ще следва да се дължи, считано от датата на представяне на застрахователя на доказателства за настъпване на това обстоятелство, което налага отхвърляне на акцесорния иск по чл. 86 ЗЗД.

На ищеца следва да се присъдят разноски на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в общ размер на 1 309,78 лв. за държавна такса, депозит за вещо лице и заплатено адвокатско възнаграждение, а на ответника на основание чл. 78, ал. 3 ГПК разноски в общ размер на 31,85 лв. за за вещо лице и юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Г.” ЕАД, ЕИК . да заплати на „Д.”, ЕИК ***** на основание чл. 432, ал. 1 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД сумата 9 303,20 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди - щети по л.а. Н., с рег. № ., от реализирано на 18.08.2020 г. в гр. С. ПТП, вследствие на виновно, противоправно поведение на водач на л.а. Ф., с рег. № ., чиято гражданска отговорност е била застрахована от ответника, ведно със законната лихва върху главницата, считано съответно от датата на представяне на доказателства за прекратяване на регистрацията на л.а. Н., с рег. № . до окончателното изплащане на сумата, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата 1 309,78 лв. – разноси по делото, като **ОТХВЪРЛЯ** акцесория иск по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане сумата 635,82 лв. мораторна лихва за периода 18.09.2020 г. – 20.10.2022 г.

ОСЪЖДА „Д.”, ЕИК ***** да заплати на „Г.” ЕАД, ЕИК . на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата 31,85 лв. – разноси по делото.

Съдия при Софийски районен съд: _____